



The Holy See

PAPIN NAGOVOR PRIJE MOLITVE KRALJICE NEBA

Nedjelja, 17. svibnja 2009.

Sveta zemlja je metafora objave

Draga braćo i sestre!

Prekjučer sam se vratio iz Svete zemlje. Planiram vam o tome opširnije govoriti iduće srijede, u tijeku opće audijencije. Sada elim prije svega zahvaliti Gospodinu koji mi je dao da mogu ostvariti to tako vano apostolsko putovanje. Zahvaljujem također svima onima koji su pruili svoju suradnju: latinskom patrijarhu i pastirima Crkve u Jordanu, u Izraelu i na Palestinskim teritorijima, franjevcima u Kustodiji Svete zemlje, građanskim vlastima Jordana, Izraela i Palestinskih teritorija, organizatorima, snagama reda. Zahvaljujem svećenicima, redovnicima i vjernicima koji su me primili s toliko ljubavi i svima onima koji su me pratili i podupirali svojom molitvom. Hvala svima od sveg srca.

Ovo hodočašće svetim mjestima je bilo također pastoralni pohod vjernicima koji ondje ive, sluba jedinstvu kršćana, dijalogu sa idovima i muslimanima i izgrađivanju mira. Sve to uime Boga, onoga Boga koji je pozvao Abrahama da od njega učini veliki narod (usp. Post 12, 2-3) i koji je poslao Mojsija da oslobodi sinove Izraelove od ropstva i vodi ih u obećanu zemlju (usp. Izl 3, 7-10). Ta zemlja, simbol Boje ljubavi prema njegovu narodu i prema čitavom ljudskom rodu, također je simbol slobode i mira koji Bog eli za svu svoju djecu. Međutim, prošlost i sadašnjost nam pokazuju da je upravo ta zemlja postala također simbol nečeg sasvim suprotnog, do jest beskonačnih podjela i sukoba među braćom. Kako je to moguće? S pravom si postavljamo to pitanje, jer znamo da Bog ima tajanstveni naum s tom zemljom, u koju je – kako piše sveti Ivan – "poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehе naše" (1 Iv 4, 10). I tako je Sveta zemlja postala sama u sebi metafora objave, "peto Evandjelje", kako ju je netko nazvao, koju se zbog njezine povijesti moe smatrati mikrokozmosom koji u sebi sadri trnoviti put čovječanstva prema Kraljevstvu pravde, ljubavi i mira.

Ne mogu zaključiti ovu marijansku molitvu a da se ne osvrnem na stanje u Šri Lanki i zajamčim svoju ljubav i duhovnu blizinu civilima koji se nalaze u području sukoba, na sjeveru zemlje. Riječ je o tisućama djece, ena, starijih osoba, kojima je rat oduzeo godine ivota i nade. U vezi s tim, elim još jednom uputiti urni poziv zaraćenim stranama da olakšaju evakuaciju i, u tome cilju, pridruujem svoj glas Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda, koji je neki dan zatraio jamstva za njihove ivote i sigurnost. Traim uz to od humanitarnih institucija, uključujući i katoličke, da učine sve kako bi izašli ususret urgentnim potrebama izbjeglica za hranom i lijekovima. Povjeravam tu dragu zemlju majčinskoj zaštiti Djevice Marije od Madhua, koju ljube i čast svi stanovnici Šri Lanke, i uzdiem svoje molitvu Gospodinu da dan pomirenja i mira što prije svane.